

ע"פ 37710/16 – מדינת ישראל נגד תיסיר אזגילה

בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים
עפ"ג 16-05-2016 מדינת ישראל נ' אזגילה
14 ספטמבר 2016
בפני כבוד השופטת בכירה דבורה ברלינר, שופטת גילה רVID, שופט שי יניב
מדינת ישראל
המערערת

נגד
תיסיר אזגילה
המשיב

נוחחים:

ב"כ המערערת עו"ד אורן פז

המשיב וב"כ עו"ד חגית רחמני

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

1. המשיב בתיק זה הורשע על סמן הودייתו בעבירות של גניבת רכב, עבירה על סעיף 341ב' לחוק העונשין בלבד עם סעיף 29 לחוק.

הוספטו של סעיף 29 מוקורה בכך שאת העבירה ביצע המשיב בלבד עם מי שהוא נאשם מס' 2 בתיק זה, בשאר נבאלטי.

בדיעבד הפער בין העונשה שהוטלה על המשיב שבפנינו לבין העונשה שהוטלה על נאשם 2 מהוות אחת הסוגיות העומדות לדין בערעור זה.

אנו רואים לציין כי מלכתחילה יוחסו למשיב גם עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונήיגה ללא ביטוח ולא רישיון. בעקבות הסדר טיעון שמכחו תוקן כתוב האישום, נמחקו עבירות אלה מכתב האישום.

בימ"ש קמא הרשע את המשיב מלכתחילה גם באותה עבירות אולם תיקן את הטעות.

אם בכל זאת אנו מזכירים ענין זה, הרי זה משומם בין היתר טענה הסגירות כי בתסקיר שירות המבחן התייחסה רקציית המבחן גם לעבירות אלה ושמה השפעה מחייבן.

כדי להסביר נושא זה מעל הפרק, נאמר כי עיון בתסקיר שירות המבחן אינו מצביע על התייחסות ספציפית להוראות חיקוק אלה ולא נראה לנו כי כאמור בפתח של התסקיר שבו נימנו העבירות, הייתה השפעה כלשהי

עמוד 1

על האמור בגופו של התסקיר.

.2. مكان הדיון בגזר הדין.

בימ"ש קמא (כב' השופט צ' עוזיאל) קבע כי מתחת הענישה בתיק זה נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשים מאסר. בבאו למקם את המשיב בתוך המתחם, קבע בהמה"ש כדלקמן: **"יש להביא בחשבון כי בעניינו אין מדובר ברכב אלא בקטנו אשר הועמס על משאית, אך שהסיכון הטמון דרך כלל בגיןה של רכב הגוררת אחריה לעיתים מעשים נוספים של נהגה מסוכנת ברכב הגנוב, אינה מתקיימת בעניינו."**

ברק התייחס בימ"ש קמא לעבודות בהן הודה המשיב ולפיהן הוא בלבד עם נאשם 2 גנבו בצוותא אופנו מסוג הונדה, העמיסו אותו על רכב מסווג טנדר סיטראן, תוך כוונה לשלול את האופנו שלילת קבע, ולאחר מכן הובילו בצוותא את האופנו הגנוב לתחנת דלק של חב' דלק ושם הותירו את הרכב ועליו האופנו הגנוב.

בימ"ש קמא סבר כי כיון שמדובר באופנו שהועמס על טנדר, הרכיב של הסיכון הנובע מגניבת הרכב ועשיות שימוש בו, לא קיים במקרה זה.

.3. בטיעון פנינו אימצה הסגנoriaת את הנמקתו של בימ"ש קמא ואף היא מפנה לכך שמדובר באופנו לעומת רכב ששווי גודל הרבה יותר וכן כי הסיכון אינו קיים.

איןנו מסכימים עם נימוק זה ונראה לנו כי שגה בימ"ש קמא.

מקובל פנינו אימצה הסגנoriaת את הנמקתו זו אינה נקייה מספקות שהרי לעולם תלוי מה סוג של האופנו וכי"ב לעומת רכב כלשהו.

אולם מעבר לכך, לא בצד ייחד המחוקק פרק נפרד לגניבת רכב לצדה של ענישה על עבירות רכוש בכלל. רכב הוא חלק מהותו של אדם. אדם שמשתמש באופנו, כמוו אדם שמשתמש ברכב. זה כמו זה, זקנים לחייב הרכב שברשותם לשימוש יומיומי ומבחןיה זו, הפגיעה בעגל הרכוש היא אותה פגיעה ומה שקבע המחוקק לגבי רכב כלשהו, נכון בודאי גם לגבי אופנו.

באשר לרכיב הסיכון, החשש הוא כאמור מפני נהיגה פרועה וחסارة מעכורות בנסיוں להימלט מהמשטרה וכי"ב. חשש זה קיים גם כאשר האופנו מועמס על משאית, שהרי אם יחשש נהג המשאית מכך ששוטר או מחסום משטרת יעצור אותו, החשש יהיה גם מפני גילוי האופנו שקשה מאד להסתיר אותו בשאית שמדובר בה. לפיכך רכיב זה של סיכון קיים גם במקרה הנוחוי.

.4. התוצאה היא כי המתחם שקבע בימ"ש קמא אינו הולם את נסיבות העבירה ונראה לנו כי המתחם הרاوي נוע בין 8 חודשים לבין 18 חודשים כרף עליון כפי שקבע בימ"ש קמא.

לא ניתן כי עבירה מסווג זה לא תגרור לצדיה עונש של מאסר אחורי סORG וברית. ההבדל המהותי במקרה זה הוא בין מאסר בעבודות שירות למאסר אחורי סORG וברית.

5. לכך אנו מוסיפים את הנימוקים הבאים: כאמור, בתיק זה חבר המשיב לנאשם נוסף שהוא נאשם 2 עצם החבירה מהוועה נסיבה לחומרה. ביצוע בצוותא שונה מביצוע ע"י אדם אחד ומחמיר את הנسبות.

באשר לנאשם 2, קבע בימ"ש קמא מתחם הנע בין 10 חודשים לבין 24 חודשים מאסר. אנו ערים כמובן לכך שנאשם 2 הורשע גם בעבירה של שהייה בלתי חוקית וכן כי גלויון הרשותותיו הקודומות גדול יותר ומכלול הרשותות רבות יותר מאשר המשיב שלפנינו.

עדין הapur בנסיבות זה אינו מצדך. העבירה הננספות, כמו גם הרשותות הקודומות, אין מbasות פער כפי שנעשה במקרה הנוכחי.

לגביה הנאשם 2 הטיל עליו בימ"ש קמא בסופו של יומ 15 חודשים מאסר לעומת 6 חודשים מאסר בעבודות שירות.apur הוא אפוא גם בענישה הקונקרטית ולא רק במתחם, מדובר בעבירותו בלבד עצמו.

6. לכך אנו מוסיפים היבט נוסף שעוניינו בתסוקיר השירות המבחן ראוי להגדירה כתסוקיר שלילי. בין היתר מצין השירות המבחן כי המשיב מוכר לו שכן הופנה כבר בעבר לשירות המבחן בתיק משנת 2008. שירות המבחן התרשם מ"גבר צער המחזק עדמות בעיתיות ומקיים קשרים שולטים... צמצם מידת אחוריותו ביחס לbijoux העבירה ולהתרשםותנו אינו עיר לחומרה בעשייו... לא אפשר בירור ממשי עימיו לגבי דפוסי התנהגותו, סדר היום שמנאל ועומק מעורבותו השלילית".

שירות המבחן בשורה התחתונה קובע כי המשיב מתקשה לקבל גבולות וסמכות חיצוניים ולבחון באופן עמוק ובקורתית את דפוסי התנהגותו וחשבתו.

כמשמעות נגדי הציגה לנו הסניגורית חוו"ד של העובד הסוציאלי מהזמן האחרון המציג כי המשיב נרתם לטיפול ומתמיד בו, הוא התארס ומבטא רצון לעורוך שינוי באורח חייו.

עיננו בחוויה"ד, ניקח אותה בחשבון. יחד עם זאת, אין בה כדי לאין את האמור בתסוקיר השירות המבחן המדובר بعد עצמו.

7. סוף דבר, העבירה של גניבת רכב היא עבירה חמורה וכפי שציינו וציין גם בימ"ש קמא, לא בכך ייחד לה המחוקק פרק בפני עצמו.

על החומרה בעבירה זו עמדו בתיהם משפט על כל עראותיהם, שעל כן, כפי שציינו לעיל, נראה לנו כי המתחם שקבע בימ"ש קמא, אינו נתון ואין משקף מתחם העולם.

לכך אנו מצרפים את עקרון חדירות הענישה, תוך שאנו משקללים את העובדה שנאשם 2 הורשע בעבירה נוספת והוא בעל הרשותות קודומות רבות יותר.

בהתנint כל האמור לעיל, אנו ממעידים את הענישה בתוך המתחם שנקבע על ידינו (18 - 8) על 8 חודשים מאסר בפועל, שהם תקופה התקופה אותה ישב המשיב במעצר בתיק הנוכחי.

יתר רכיבי הענישה ישארו בעינם.

ניתן והודיע היום י"א אלול תשע"ו, 14/09/2016 במעמד הנוכחים.

שי יניב, שופט

gilia rabid, שופטת

דבורה ברלינר, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

המשיב יתייצב לריצוי מסרו ביום 1.12.16. המשיב יתייצב בכלא ניצן אלא אם כן תהיה הוראה אחרת. הסניגורית תdag להליכי המין והשיבות. כדי להסיר כל ספק, התאריכים בהם ישב המשיב במעצר הם 27.10.14 עד 30.11.14. הערוביות הקיימות ישארו בעין וישמשו להבטחת הריצבותו של המשיב לריצוי המסרו. ניתן בזה צו עיקוב יציאה מן הארץ.

ניתן והודיע היום י"א אלול תשע"ו, 14/09/2016 במעמד הנוכחים.

שי יניב, שופט

gilia rabid, שופטת

דבורה ברלינר, שופטת בכירה

הוקלד על ידי גילה ק' קובה